

Arrest

nr. 96 429 van 31 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 september 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 23 augustus 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 augustus 2012 dienden verzoekers een tweede asielaanvraag in. Op 23 augustus 2012 werden de beslissingen genomen tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}). Dat zijn de bestreden beslissingen.

Ten aanzien van verzoeker:

“Overwegende dat betrokkene op 10.03.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 11.08.2010 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg. Overwegende dat op 29.12.2010 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 03.08.2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde

naar zijn land van herkomst Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat betrokkene eerste asielaanvraag van het CGVS een negatieve beslissing kreeg. Overwegende dat betrokkene ter staving van deze vluchtmotieven een PRYK-lidkaart voorlegt. Overwegende dat betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag reeds een PRYK-lidkaart voorlegde en deze desalniettemin negatief werd afgesloten. Overwegende dat betrokkene een verklaring van zijn advocaat te Kosovo voorlegt. Overwegende dat deze verklaring een gesolliciteerd karakter heeft en bijgevolg bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene een attest van de gemeente Ferizaj voorlegt waarin staat dat betrokkene zijn huis heeft verkocht. Overwegende dat het CGVS dit niet betwist. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn vrouw medische problemen heeft. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen...

Ten aanzien van verzoekster:

“Overwegende dat betrokkene op 10.03.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 11.08.2010 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg. Overwegende dat op 29.12.2010 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 03.08.2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat betrokkene eerste asielaanvraag van het CGVS een negatieve beslissing kreeg. Overwegende dat betrokkene verklaart epilepsie en psychologische problemen te hebben. Overwegende dat betrokkene ter staving hiervan een medisch attest voorlegt. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene de geboorteaktes van haar drie kinderen voorlegt. Overwegende dat betrokkene bij haar eerste asielaanvraag reeds geboorteaktes van haar kinderen voorlegde en het CGVS de identiteit van betrokkene kinderen niet expliciet betwist. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan:

“Het ingeroepen middel is een schending van art. 51/8, 1e lid, van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder de Vreemdelingenwet genoemd). Verzoekers hebben een nieuw stuk voorgelegd, nl. een schrijven van hun Kosovaarse advocaat. Deze advocaat verklaart dat eerste verzoeker nog steeds gezocht wordt door de politie en het gerecht. Het gaat om een stuk waarvan de echtheid niet in vraag gesteld wordt, en dat bijgevolg als een authentiek stuk dient beschouwd te worden. In de bestreden beslissing staat te lezen dat het gaat om een gesolliciteerd stuk. Het gaat inderdaad om een gesolliciteerd stuk, doch dit neemt niet weg dat het een waarheidsgetrouw document betreft, waarmee bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekers wel degelijk rekening moet worden gehouden. Het desbetreffend stuk werd op 17 april 2012 opgesteld, zodat het voor verzoekers niet mogelijk was dit stuk tijdens hun vorige asielprocedure naar voor te brengen. De D.V.Z. kan in het stadium van de inoverwegingname slechts die gegevens verwerpen die manifest irrelevant zijn in het kader van een asielaanvraag (R.v.St. nr. 113.002, 27 november 2002). Art. 51/8 Vreemdelingenwet laat weliswaar de D.V.Z. niet toe de aangebrachte stukken aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek -

m.a.w. een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, maar de D.V.Z. kan de bewijskracht van een nieuw aangebracht stuk wél prima facie beoordelen. Als de D.V.Z. een beslissing van niet-inoverwegingneming van de asielaanvraag neemt, moet deze beslissing bijgevolg gesteund zijn op een prima facie beoordeling waaruit kan afgeleid worden dat het gaat om een stuk dat manifest irrelevant is. De D.V.Z. stelde vast dat het gaat om een verklaring van de Kosovaarse advocaat van verzoekers, doch schrijft m.b.t. dit nieuw stuk enkel : 'Overwegende dat deze verklaring een gesolliciteerd karakter heeft en bijgevolg bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd.' De prima facie vaststelling dat het gaat om een attest van de Kosovaarse advocaat van verzoekers en dat dit stuk een gesolliciteerd karakter heeft, laat niet toe te besluiten dat het zou gaan om een stuk dat manifest irrelevant is. Dat een document gesolliciteerd is, doet daarenboven niets af van de bewijswaarde ervan. Een gesolliciteerd stuk kan even waarheidsgetrouw zijn als een stuk dat niet gesolliciteerd is, en bijgevolg kan de D.V.Z., na een prima facie beoordeling, niet stellen dat het zou gaan om een stuk dat manifest irrelevant is in het kader van de asielaanvraag, enkel en alleen omdat het een gesolliciteerd karakter vertoont. De Raad van State oordeelde indertijd dat het haar toekomt om na te gaan of de D.V.Z. het nieuwe karakter van de voorgelegde elementen en hun pertinentie op een juiste wijze heeft beoordeeld. De onontvankelijkheidsexceptie zgn. wegens een gebrek aan nieuwe gegevens kan niet zomaar weerhouden worden (R.v.St. nr. 57.384, 5 januari 1996). Dezelfde beoordelingsbevoegdheid komt thans toe aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad van State heeft tevens geoordeeld dat het nieuwe bewijs van een vroegere situatie een nieuw gegeven uitmaakt, zodat in een dergelijk geval de onontvankelijkheidsexceptie als gevolg van een gebrek aan nieuwe gegevens niet kan weerhouden worden (R.v.St. nr. 97.954, 25 juli 2001). Het in huidige procedure voorgelegde stuk dateert van 17 april 2012, zodat het een nieuw bewijs is; het refereert naar de moeilijkheden die verzoekers indertijd ondervonden en die hen noodzaakten hun land van herkomst te ontvluchten, m.a.w. naar een vroegere situatie. Het schrijven dd. 17 april 2012 van de Kosovaarse advocaat van verzoekers dient dan ook als een nieuw gegeven beschouwd te worden. Art. 51/8, 1e lid, van de Vreemdelingenwet werd bijgevolg geschonden."

2.2. Verzoekers betogen dat zij een nieuw stuk hebben voorgelegd, namelijk een verklaring van hun Kosovaarse advocaat, dat als authentiek dient te worden beschouwd.

In de bestreden beslissingen wordt geargumenteed waarom de verklaring van de Kosovaarse advocaat geen nieuwe gegevens bevat zoals vereist door de Vluchtelingenconventie en artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, met name omdat die verklaring een gesolliciteerd karakter heeft.

De bestreden beslissingen werden genomen in toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, daar het *in casu* gaat om een tweede asielaanvraag. Dit artikel bepaalt wat volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 de nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuwe moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in het vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Het begrip 'nieuwe gegevens' heeft niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar op de inhoud ervan. De stukken die thans worden voorgelegd kunnen weliswaar 'nieuw zijn' in die zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de verwerende partij, maar de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat deze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van haar eerdere asielaanvragen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020).

Bovendien oefent de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ter zake een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput :

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.

- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De verwerende partij spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van de nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn.

Verzoekers beperken zich tot algemeenheden en vaagheden zonder de motivering van de bestreden beslissingen *in concreto* te betwisten. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de bestreden beslissingen gesteund zijn op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk zijn.

Verzoekster voegde de geboorteaktes toe aan haar asielaanvraag. Dezelfde aktes voegde ze eveneens toe bij haar eerste asielaanvraag. Verzoeker voegde de verklaring van zijn Kosovaarse advocaat toe, alsook zijn PRYK-lidkaart die hij tevens voorlegde tijdens zijn eerste asielaanvraag en een attest van de gemeente Ferizaj waaruit blijkt dat hij zijn huis in Kosovo heeft verkocht. Verzoeker verklaarde dat zijn echtgenote medische problemen heeft.

De verwerende partij voerde slechts een *prima facie* onderzoek en motiveerde in de bestreden beslissingen waarom de voorgelegde stukken geen nieuwe gegevens bevatten waaruit een gegrond vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48.4 van de vreemdelingenwet zou blijken. Verzoekers tonen de ingeroepen schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet niet aan.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC